

Adatok Erdély poloska faunájához (Insecta: Heteroptera)

(Bevezető)

A Magyar Természettudományi Múzeum, a Magyar Rovartani Társaság és a sepsiszentgyörgyi Székely Nemzeti Múzeum kutatói az utóbbi évtizedben rendszeres rovargyűjtéseket folytattak Erdélyben. A gyűjtések érintették a Partium és a Bánság egyes részeit is. Jelen közemény tartalmazza a gyűjtések során befogott poloska fajok (*Insecta: Heteroptera*) lelőhely adatait, és néhány korábbi gyűjtési adatot. A fajlista 17 poloska család 105 nemének és 154 fajának adatait tartalmazza. A fajlistában megtalálható az egyes fajok állatföldrajzi besorolása, az erdélyi elterjedésükre és gyakoriságukra vonatkozó jellemzésük. Külön rész foglalkozik a vizsgált területek állatföldrajzi összetételének elemzésével, és az egyes elterjedési típusok kördiagramban történő százalékos megjelenítésével.

Rövidítések

Helykímélés céljából a fajlistában szereplő gyűjtők nevei rövidítve találhatók.

FJ = FODOR Jenő
HE = HORVÁTH Edit
KI = KOCS Irén
LGY = LADÁR György
MO = MERKL Ottó
PA = PODLUSSÁNY Attila
PL = PEREGOVIĆ László
RG = RÁCZ Gábor
RI = ROZNER István
RL = RONKAY László
VT = VÁSÁRHELYI Tamás
ZL = ZOMBORI Lajos

Tingidae – Csipkésposolokák

Acalypta musci (Schrank, 1781) – Dél- és közép-európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori – Hargita megye: Ángyos, 1916. VII. 22., FJ, Görgényi-havasok, Szencsed, 1997. VII. 9., PA, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1997. VII. 13., HE, KI, PA et RI, Maroshévíz, Zsák-hegy, 700 m, 1991. VIII. 6., PA; Kovászna megye: Háromszéki-havasok, Kommandó, Bászka-patak völgye, 1997. VII. 15., KI, PA et RI.

Kalama tricornis (Schrank, 1801) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI; Máramaros megye: Radnai-havasok, Bors, 1600 m, 1992. VII. 31., RI.

Derephysia foliacea (Fallén, 1807) – Palearktikus hegyvidéki faj. Erdélyben gyakori. – Kolozs megye: Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Máramaros megye: Radnai-havasok, Bors, 1600 m, 1992. VII. 31., RI.

Lasiacantha capucina capucina (Germar, 1836) – Közép- és dél-európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye, Gyimesfelsőlók, 1996. V. 23., PA, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., PA.

Tingis (s. str.) cardui (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., RI, Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Ojtoz, 1993. VI. 4., RI, Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI; Szilágy megye: Szilágybánya, 1993. VII. 13., RI.

Tingis (Neolasiotropis) pilosa Hummel, 1825 – Közép- és dél-európai faj. Erdélyben elszórtan fordul elő, nem gyakori. – Hargita megye: Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., PA; Hunyad megye: Erdélyi Érchegeység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI.

Tingis (Tropidocheila) reticulata (Herrich-Schäffer, 1835) – Európai faj. A Kárpát-medencében gyakori, Erdélyben ritkább. – Hargita megye: Csíkdelne, 1996. V. 23., PA.

Catoplatus fabricii (Stal, 1866) – Európai hegyvidéki faj. Erdélyben gyakori. – Hargita megye: Hargitagyöngye, 1994. VI. 25., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoródpatak völgye, 1995. V. 8., PA; Hunyad megye: Erdélyi Érchegeység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI; Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA.

Physatocheila costata (Fabricius, 1794) – Közép-európai faj. Erdélyben szórványosan fordul elő, nem gyakori. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI.

Dictyla lupuli (Herrich-Schäffer, 1839) – Észak- és közép-európai faj. Erdélyben gyakori. – Hargita megye, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA.

Dictyla humuli (Fabricius, 1794) – Európai faj. Erdélyben az irodalmi adatok alapján ritka. – Hargita megye: Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érchegeység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI.

Dictyla echii (Schrank, 1781) – Euroszibériai faj. Az egész Kárpát-medencében elterjedt és nagyon gyakori. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI.

Agramma minutum Horváth, 1874 – Euroszibériai faj. Az irodalmi adatok és a gyűjtéseink alapján eddig csak a Bánságból ismert. – Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA.

Miridae – Mezei poloskák

Monalocoris filicis (Linnaeus, 1758) – Palearktikus elterjedésű faj. Erdélyben gyakori. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI; Kolozs megye: Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Bryocoris pteridis (Fallén, 1807) – Euroszibériai faj. Erdélyben szórványosan fordul elő, nem gyakori. – Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Deraeocoris trifasciatus (Linnaeus, 1767) – Európai faj. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Hunyad megye: Erdélyi Érchegeység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI.

Deraeocoris ruber (Linnaeus, 1758) – A gyűjtött változatai: *var. danicus* Fabr., *var. segusinus* Müll. – Nyugat-palearktikus faj. Az egész területen elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI.

Macrolophus pygmaeus (Rambur, 1839) – Eurázsiai faj. Erdélyben szórványos és ritka, Hargita megyéből az első lelőhelyadata. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI.

Dicyphus pallidus (Herrich-Schäffer, 1835) – Észak- és közép-európai faj. Erdélyben ritka. – Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Dicyphus constrictus (Boheman, 1852) – Európai boreomontán faj. Erdélyben ritka. – Hargita megye: Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI.

Dicyphus stachydis Reuter, 1883 – Európai faj. Erdélyben elterjedt és nem ritka. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI.

Dicyphus hyalinipennis (Burmeister, 1835) – Közép- és dél-európai faj. Erdélyben szórványosan fordul elő, ritka. – Kolozs megye: Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY.

Leptopterna dolabrata (Linnaeus, 1758) – Holarktikus elterjedésű faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Brassó megye: Szászbuda, 1994. VI. 23., RI; Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA, Csíkszentmihály, 1981. VII. 22., PL et RL, Görgényi-havasok, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA, Hargitagyöngye, 1994. VI. 25., RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., PA, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, 1100 m, Vajda-pataka, 1998. VII. 14., RI, Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI; Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Stenoderma calcaratum (Fallén, 1807) – Euroszibériai elterjedésű faj. A Kárpát-medencében, így Erdélyben is elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Görgényi-havasok, Kis-Küküllő-völgye, 500 m, 1995. V. 11., RI, Görgényi-havasok, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA et RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, Vajda-pataka, 1100 m, 1998. VII. 14., RI, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA, Parajd, 1985. VIII. 15., VT, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI, Réty, 1992. V. 28., PA, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI; Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Stenodema holsatum (Fabricius, 1787) – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt és igen gyakori. – Fehér megye: Szebeni-havasok, 1600 m, 1993. VII. 19., RI; Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA, Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI, Gyilkos-tó, 1995. VII. 4., RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., PA, Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, 1100 m, Vajda-pataka, 1998. VII. 14., RI, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI, Ojtoz, 1993. VI. 4., RI;

Stenodema laevigatum (Linnaeus, 1758) – Palearktikus elterjedésű faj. A Kárpát-medencében szélesen elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érc-hegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI, Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA, 1997. VII. 9., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak-völgye, 1995. V. 8., PA, Parajd, 1985. VIII. 15., VT, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI; Kolozs megye: Alsókosály, 1991. V. 28., LGY, Dés, Hidegkút, 1991. V. 24., LGY; Kovászna megye: Bereck, 1993. VI. 4., PA, Ojtoz, 1993. VI. 4., RI; Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA, Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI, Kisdiszsnód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., PA et RI.

Stenodema sericans Fieber, 1861 – Európai hegyvidéki faj. Fehér megye, Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Sepsibükkszád, 1993. VI. 3., KI.

Notostira erratica (Linnaeus, 1758) – Eurázsiai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI.

Megaloceroea recticornis (Geoffroy, 1785) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben szélesen elterjedt és nagyon gyakori. – Hargita megye: Csíkszentkirály, 1981. VII. 22., PL et RL, Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, 1100 m, Vajda-pataka, 1998. VII. 14., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI; Szeben megye: Kisdiszsnód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Trigonotylus ruficornis (Geoffroy, 1785) – Nyugat-palearktikus faj. A Kárpát-medencében, így Erdélyben is elterjedt és közönséges. – Hargita megye:

Kelemen-havasok, Kis-Beszterce-patak völgye, Bélbor, 1997. VII. 11., RI, Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA, Parajd, 1995. VIII. 16., VT,

Adelphocoris seticornis (Fabricius, 1775) – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Brassó megye: Szász-buda, 1994. VI. 23., RI; Hargita megye: Parajd, 1985. VIII. 15., VT.

Adelphocoris vandalicus (Rossi, 1790) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Homoródszentpál, nyíres, 1997. V. 26., ZL, Parajd, 1985. VIII. 15., VT.

Adelphocoris lineolatus (Goeze, 1778) – Palearktikus faj. A Kárpát-medencében közönséges, Erdélyben is nagyon gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA; Hargita megye: Görgényi-havasok, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., RI; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI.

Closterotomus biclavatus (Herrich-Schäffer, 1835) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI.

Closterotomus fulvomaculatus (De Geer, 1773) – Holarktikus faj. Erdélyben szórványosan fordul elő, ritka. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak-völgye, 1997. VII. 9., RI.

Grypocoris sexguttatus (Fabricius, 1776) – Európai hegyvidéki faj. Az erdélyi Kárpátokban elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Balánbánya, 1981. VII. 25., PL et RL, Csíkelne, 1996. V. 23., KI et PA.; Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, Vajda-pataka, 1100 m, 1998. VII. 14., RI; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI.

Calocoris roseomaculatus (De Geer, 1773) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI.

Stenotus binotatus (Fabricius, 1794) – Holarktikus faj. A Kárpát-medencében, így Erdélyben is, szélesen elterjedt és nagyon gyakori. – Brassó megye: Szász-buda, 1994. VI. 23., RI; Fehér megye: Erdélyi Érc-hegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI; Szeben megye: Kisdiszsnód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Lygus rugulipennis Poppius, 1911 – Holarktikus faj. Erdélyben többfelé előfordul, de nem gyakori. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI.; Kovászna megye: Sepsiszentgyörgy, 1981. VII. 19., RL et PL.

Lygus wagneri Remane, 1955 – Eurázsiai hegyvidéki faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Gyalui-havasok, Rakató, 1974. VI. 29., RG., 1991. VI. 8., LGY.; Hargita megye: Parajd, 1985. VIII. 15., VT., Kelemen-havasok, Kis-Beszterce-patak völgye, Bélbor, 1997. VII. 11., RI.; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY., Récötön, 1991. VI. 6., LGY.; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI., Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI.

Lygus pratensis (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. A Kárpát-medencében, így Erdélyben is, nagyon közönséges. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA., Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye, Hargita-hegység, Hargitagyöngye, 1994. VI. 25, RI, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA, Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 1995. V. 11, RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród völgye, 1995. VII. 7., PA, Lövete, Kis-Homoród völgy, 1997. V. 22., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI; Kovászna megye: Középpajta, 1993. V. 15., KI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI, Réty, 1992. V. 28., PA, Sepsiszentgyörgy, 1981. VII. 19, PL et RL, Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2, PA; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI.

Orthops campestris (Linnaeus, 1758) – Palearktikus elterjedésű faj. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI.

Orthops basalis (Costa, 1852) – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA, Parajd, 1985. VIII. 15., VT; Kolozs megye: Dész, Bakó Kereszt, 1991. V. 29., LGY, Dész, Hidegkút, 1991. V. 24., LGY; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Orthops kalmii (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. A Kárpát-medencében elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, Vajda-pataka, 1100 m, 1998. VII. 14., RI, Parajd, 1985. VIII. 15., VT; Hunyad

megye: Déva, 1993. VI. 1., RI; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY; Kovászna megye: Sepsiszentgyörgy, 1981. VII. 19., PL et RL.

Liocoris tripustulatus (Fabricius, 1781) – Euroszibériai elterjedésű faj. Erdélyben és a Bánságban nagyon gyakori. – Hargita megye: Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI.; Krassó megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA et RI.; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Charagochilus gyllenhalii (Fallén, 1807) – Palearktikus faj, amely Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA.; Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA.

Polymerus carpathicus Horváth, 1882 – Közép-európai faj. Erdélyben szórványosan fordul elő. – Hargita megye: Homoródfürdő, 1997. VII. 13., HE, KI, PA, RI.

Polymerus nigrinus (Fallén, 1829) – Eur-oszibériai faj. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI.

Polymerus unifasciatus (Fabricius, 1794) – Holarktikus faj. Erdélyben többfelé gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA; Hargita megye: Parajd, 1985. VIII. 15., VT.

Polymerus palustris (Reuter, 1905) – Eurázsiai faj. Erdélyben szórványos elterjedésű és ritka. – Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI.

Capsus ater (Linnaeus, 1758) – A gyűjtött változatai: *ab. tyrannus* Fabr., *ab. semiflavus* L. – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Brassó megye: Szászbuda, 1994. VI. 23., RI; Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród völgye, 1997. VII. 13., HE, KI, PA, RI.; Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Kelemen-havasok, Lomáspatak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI.

Capsodes gothicus (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai elterjedésű faj. Erdélyben a szárazabb réteken közönséges. – Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., PA, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA.

Heterocordylus farinosus Horváth, 1887 – Közép-európai hegyvidéki faj. Erdélyben szórványosan fordul elő, nem gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA. Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA.

Dryophilocoris flavoquadrimaculatus (De Geer, 1773) – Európai faj. Erdélyben szórványosan elterjedt, de nem gyakori. – Hargita megye: Persányi-

hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI.; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI.; Kolozs megye: Dés, Bakó kereszt, 1991. V. 29., LGY.

Cyllecoris histrius (Linnaeus, 1767) – Európai faj. Erdélyben szórványos előfordulását és ritka. – Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI.

Halticus apterus (Linnaeus, 1761) – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA, Erdélyi Érc-hegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1997. VII. 13., HE, KI, PA, RI, Parajd, 1985. VIII. 15., VT; Szeben megye: Kisdisdznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Strongylocoris leucocephalus (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Hargitagyöngye, 1994. VI. 25., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI.

Odontoplatus bidentulus (Herrich-Schäffer, 1842) – Közép-európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori – Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI.

Chlamydatus pulicarius (Fallén, 1807) – Eurázsiai elterjedésű faj. Erdélyben gyakori. – Hargita megye: Parajd, 1985. VIII. 15., VT.

Nabidae – Tolvajpokskák

Himacerus (Aptus) mirmicoides (O. Costa, 1834) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Rakató, 1974. VI. 29., RG; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY, Kosály, 1991. V. 28., LGY, Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA; Szeben megye: Kisdisdznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Nabis (s. str.) rugosus (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai elterjedésű faj. Erdélyben mindenfelé elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érc-hegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI, Görgényi-havasok, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI, Gyergyói-havasok, Pongrác-tető, Lóduj, 1995. VII. 4–5., PA, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., PA, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI, Parajd, 1985. VIII. 15., VT, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI, Zeteváralja, 1995. V. 10., PA; Hunyad megye: Déva, 1993.

VI. 1., RI; Kolozs megye: Dés, Hidegkút, 1991. V. 24., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., RI, Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA; Maros megye: Háromfalva, 1974. VII. 5., VT; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI.

Nabis (s. str.) brevis Scholz, 1847 – Euroszibériai faj. Erdélyben gyakori – Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI.

Nabis (s. str.) punctatus Costa, 1847 – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Kovászna megye: Sepsizentgyörgy, 1981. VII. 19., RL et PL; Krassó-Szörény megye: Bánát, Herkulesfürdő, 1981. IX. 22., RL, Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA.

Nabis (Dolichonabis) limbata (Dahl-bom, 1850) – Euroszibériai hegyvidéki faj. Erdélyben szórványos előfordulását, adatai Hargita megyére nézve újak. – Hargita megye: Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, Vajda-pataka, 1100 m, 1998. VII. 14., RI.

Nabis (Nabicula) flavomarginata (Scholz, 1847) – Euroszibériai faj. Erdélyben gyakori. – Hargita megye: Kelemen-havasok, Lomás-patak völgye, 1000 m, 1998. VII. 13., RI.

Anthocoridae

Anthocoris nemorum (Linnaeus, 1761) – Eurázsiai faj. Erdélyben szélesen elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Rakató, 1991. VI. 8., LGY; Szeben-havasok, 1600 m, 1993. VII. 19., RI; Hargita megye: Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI, Gyilkos-tó, 1995. VII. 4., RI, Hargitafürdő, 1997. VII. 8., HE, KI, PA, RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., PA, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Ivó, Ivó-patak völgye, 1997. V. 24., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Kelemen-havasok, Maroshévíz, 1100 m, Vajda-pataka, 1998. VII. 14., RI, Madarasi-Hargita, 1800 m, 1995. VII. 3., PA, Parajd, 1985. VIII. 15., VT, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY, Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bereck, 1993. VI. 4., PA, Réty, 1992. V. 28., PA.

Anthocoris amplicollis Horváth, 1893 – Európai faj. Gyűjtéseinkből csak a Bánságból került elő. – Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA.

Tetrableps bicuspis (Herrich-Schäffer, 1835)

– Európai faj. Erdélyben szórványos elterjedésű, nem gyakori. – Hargita megye: Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA; Kovászna megye: Réty, 1992. V. 28., PA

Orius (s. str.) niger Wolff, 1804 – Nyugat-palearktikus faj. A Kárpát-medencében, így Erdélyben is, elterjedt és gyakori. – Hargita megye, Kelemen-havasok, Maroshévíz, 1100m, Vajda-pataka, 1998. VII. 14., RI, Parajd, 1985. VIII. 15., VT.

Orius (Heterorius) majusculus (Reuter, 1879) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Oklánd, 1997. V. 26., PA, Parajd, 1995. V. 11., PA.

Xylocoris cursitans (Fallén, 1807) – Palearktikus faj. Erdélyben többfelé előfordul, de ritka. – Hargita megye: Hargita-hegység, Ángyos, 1916. VIII. 22., FJ.

Reduviidae – Rablópoloskák

Pyrates hybridus (Scopoli, 1763) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és elég gyakori. – Hunyad megye: Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI.

Rhynocoris iracundus (Poda, 1761) – Ponto-mediterrán faj. Erdélyben a száraz, meleg helyeken elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA.

Rhynocoris annulatus (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. Erdélyben a száraz, meleg hegyoldalakon fordul elő, de nem gyakori. – Krassó-Szörény megye: Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA.

Aradidae – Kéregpoloskák

Aradus versicolor (Herrich-Schäffer, 1835) – Dél-európai faj, amely Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., PA.

Aradus conspicuus (Herrich-Schäffer, 1835) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA.

Aradus betulinus Fallén, 1829 – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Gyergyószentmiklós, Mt. Rotund, 1400 m, 1982. VIII. 16., MO.

Aneurus laevis (Fabricius, 1775) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Krassó-Szörény megye: Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA; Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA; Szében megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI.

Piesmatidae – Recéspoloskák

Piesma maculatum (Laporte, 1832) – Palearktikus faj. Erdélyben gyakori. – Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1993. IV. 30., RI.

Piesma quadratum (Fieber, 1844) – Eurázsiai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI.

Berytidae – Szúnyogpoloskák

Gampsocoris culicinus Seidenstücker, 1948 – Közép- és dél-európai faj. Csak a Bánságban gyűjtöttük, ritka. – Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA.

Gampsocoris punctipes (Germar, 1822) – Európai faj. Erdélyben elterjedt, de ritka. – Hargita megye: Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI, Parajd, 1985. VIII. 15., VT, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA; Hunyad megye: Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Krassó-Szörény megye: Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA; Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Lygaeidae – Dobobácsok

Spilostethus saxatilis (Scopoli, 1763) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Homoródkeményfalva, 1995. V. 8., 1996. V. 24., PA et RI, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA; Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI, Uzonkafürdő, 1993. V. 15., PA, Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA.

Nithecus jacobaeae (Schilling, 1829) – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye, Gyergyói-havasok, Orotva, 1200 m, Tászoktető, 1995. VII. 20., ZL, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI.

Nysius senecionis (Schilling, 1829) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI, Kovászna megye: Bereck, 1993. VI. 4., PA, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Szilágy megye: Szilágyballya, 1993. VII. 13., RI.

Ortholomus punctipennis (Herrich-Schäffer, 1839) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt, de kevésbé gyakori. – Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Kleidocerys resedae (Panzer, 1797) – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Homoródszentpál, nyíres, 1997. V. 26., ZL.

Cymus glandicolor (Hahn, 1831) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA, Görgényi-hava-

sok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI, Hargitafürdő, 1997. VII. 8., HE, KI, PA et RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1997. VII. 13., HE, KI, PA et RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Lövete, Kis-Homoród-patak völgye, 1997. V. 22., RI, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., PA et RI; Kovászna megye: Réty, 1992. V. 28., PA; Szeben megye: Kisdísznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Cymus aurescens Distant, 1883 – Európai faj. Erdélyben elterjedt és nagyon gyakori. – Hargita megye: Hargitafürdő, 1997. VII. 8., HE, KI, PA, et RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Lövete, Kis-Homoród-patak-völgye, 1997. V. 22., RI, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26, PA et RI; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI; Kovászna megye, Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Nemere-hegység, Somkőnyak, 1994. VI. 24., RI; Szeben megye: Kisdísznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Cymus melanocephalus Fieber, 1861 – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és eléggé gyakori. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Szeben megye, Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI, 1996. V. 20., PA; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI.

Cymus clavicularis (Fallén, 1807) – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Gyilkos-tó, 1995. VII. 4., RI, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA.

Ischnodemus sabuleti (Fallén, 1829) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elég ritka. A gyűjtéseink során csak a Bánságból került elő. – Krassó-Szörény megye: Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA.

Dimorphopterus spinolae (Signoret, 1857) – Európai faj. Erdélyben többfelé előfordul, de nem gyakori. – Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA.

Heterogaster artemisiae Schilling, 1829 – Dél-európai faj. Erdélyben elterjedt, de elég ritka. – Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI; Kolozs megye: Gyalui-havasok, Havasnagyfalu, 1995. VII. 8., RI.

Platylax salviae (Schilling, 1829) – Mediterrán faj. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Fehér megye: Erdélyi Érchegeység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY; Kovászna megye: Középpajta, 1993. VI. 5., KI.

Camptotelus lineolatus (Schilling, 1829) – Közép- és dél-európai faj. Erdélyben ritka. – Hargita megye: Csíkdelne, 1996. V. 23., PA.

Metopoplax origani (Kolenati, 1845) – Pontusi elterjedésű faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Kovászna megye: Sepsibüksád, 1993. VI. 3., RI; Szeben megye: Kisdísznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Oxycarenum pallens (Herrich-Schäffer, 1850) – Mediterrán faj. Erdélyben többfelé előfordul, de nem gyakori. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Kolozs megye: Gyalui-havasok, Havasnagyfalu, 1995. VII. 8., RI.

Oxycarenum modestus (Fallén, 1829) – Európai faj. Erdélyből több helyről ismert, de ritka. – Hargita megye: Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI.

Acompus rufipes (Wolff, 1804) – Palearktikus faj. Erdélyben szórványos előfordulása, nem gyakori. – Fehér megye: Gyalui-havasok, Rakató, 1991. VI. 8., LGY; Hargita megye: Zeteváralja, 1995. V. 10., PA.

Drymus ryei Saunders, 1892 – Európai faj. Erdélyben ritka. – Kovászna megye: Bereck, 1993. VI. 4., PA.

Scolopostethus thomsoni Reuter, 1874 – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és elég gyakori. – Fehér megye: Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hargita megye: Gyergyói-havasok, Pongrác-tető, Lóduj, 1995. VII. 4–5., PA; Szeben megye: Kisdísznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Gastroides abietum (Bergroth, 1914) – Európai hegyi faj. Erdélyben elterjedt és nagyon gyakori. – Fehér megye: Rakató, 1974. VI. 29., RG; Hargita megye: Gyergyóditró, Ditrói-hágó, 1000 m, 1995. V. 1., PA, Kérulyfürdő, Tolvajos-patak völgye, 1995. V. 7., PA, Madarasi-Hargita, 1995. VII. 3., PA; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkőnyak, 1994. VI. 24., RI.

Emblethis griseus (Wolff, 1802) – Holarktikus faj. Erdélyben ritka. – Fehér megye, Szeben-havasok, 1600 m, 1993. VII. 19., RI.

Megalonotus hirsutus Fieber, 1861 – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., PA.

Peritrechus geniculatus (Hahn, 1831) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye, Gyergyói-havasok, Orotva, 1200 m, Tászk-tető, 1995. VII. 20, ZL; Kovászna megye: Nemere-hegység, Somkőnyak, 1994. VI. 24., RI.

Peritrechus gracilicornis (Puton, 1877) – Holomediterrán faj. Erdélyben nagyon ritka. Gyűjtéseink során csak a Partiumból került elő. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI.

Ragilus alboacuminatus (Goeze, 1778) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elterjedt, de nem

közönséges. – Szilágy megye: Meszes hegység, Zilah, 1993. VII. 13., PA et RI.

Graptopeltus lynceus (Fabricius, 1775) – Európai faj. Erdélyben szélesen elterjedt és gyakori. – Kolozs megye: Dés, Bakó Kereszt, 1991. V. 29., LGY; Kovászna megye: Középjajta, 1993. VI. 5., KI.

Stenocephalidae – Gyűrűspoloscák

Dicranocephalus agilis (Scopoli, 1763) – Eurázsiai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI; Kolozs megye: Dés, Hidegkút, 1991. V. 24., LGY.

Coroidea – Karimás poloscák

Syromastes rhombus (Linnaeus, 1767) – Európai faj. Erdélyben a szárazabb helyeken gyakori. – Hunyad megye: Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI, Krassó-Szörény megye: Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA, Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Coreus marginatus (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. A Kárpát-medencében, így Erdélyben is mindenfelé nagyon közönséges. – Fehér megye: Rakató, 1974. VI. 29., RG, Kudzsi-hegység, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hargita megye: Hargitafürdő, 1997. VII. 8., HE-KI-PA-RI, Homoród-fürdő, Nagy-Homoród völgye, 1995. VII. 7., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród völgye, 1995. V. 8., RI, Ivó, Ivó-patak völgye, 1997. V. 24., RI, Oklánd, 1997. V. 26., PA et RI, Görgényi-hegység, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., RI; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI, Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI; Kolozs megye: Dés, Bakó kereszt, 1991. V. 29., LGY; Dés, Király Árká, 1991. VI. 10., LGY, Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Ojtoz, 1993. VI. 4., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI; Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA; Szeben megye: Kisdísnód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI.

Ulmicola spinipes (Fallén, 1807) – Európai faj. Erdélyben sokfelé megtalálható, de nem gyakori. – Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI.

Coriomeris denticulatus (Panzer, 1809) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI, Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA.

Ceraleptus gracilicornis (Herrich-Schäffer, 1835) – Mediterrán faj. Erdélyben a szárazabb helyeken

elterjedt és gyakori. – Hunyad megye: Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1993. IV. 30., RI.

Ceraleptus lividus Stein, 1858 – Európai faj. A szárazabb helyeken elszórtan fordul elő. A gyűjtéseink során csak a Partiumból került elő. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI

Rhopalidae – Űvegpoloscák

Coryzus hyoscyami (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érc-hegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI, Rakató, 1974. VI. 29., RG; Hargita megye: Görgényi-hegység, Kis-Küküllő partja, 500 m, 1995. V. 11., RI; Kolozs megye: Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Szilágy megye: Szilágybánya, 1993. VII. 13., RI, Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., PA et RI.

Rhopalus parumpunctatus (Schilling, 1817) – Palearktikus faj. Erdélyben szélesen elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Erdélyi Érc-hegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI, Kudzsi-hegység, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI, Szeben-hegység, 1600 m, 1993. VII. 19., RI; Hargita megye: Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI, Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY, Rőcötön, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA et RI, Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI; Szilágy megye: Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., PA et RI.

Rhopalus conspersus (Fieber, 1837) – Euroanatóliai elterjedésű faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érc-hegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kovászna megye: Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Ojtoz, 1993. VI. 4., RI.

Rhopalus subrufus (Gmelin, 1788) – Kozmopolita faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Homoród-fürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., 1995. VII. 7., PA, Parajd, 1985. VIII. 15., VT; Kolozs megye: Rőcötön, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI; Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Rhopalus maculatus (Fieber, 1837) – Euroszibériai faj. Erdélyben elterjedt, de nem gyakori. – Hargita megye: Parajd, 1985. VIII. 15., VT; Kovászna megye: Ojtoz, 1993. VI. 4., RI.

Brachycarenum tigrinus (Schilling, 1817) – Mediterrán faj. Erdélyben sokfelé megtalálható, gyakori. – Szeben megye: Kisdísznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Stictopleurus crassicornis (Linnaeus, 1758) – Európai faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród völgye, 1995. V. 8., 1995. VII. 7., PA, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród völgye, 1995. V. 8., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Parajd, 1985. VIII. 15., VT, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. V. 31., 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Gyalui-havasok, Havasnagyfalu, 1995. VII. 8., RI, Rőcötön, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI; Szilágy megye: Szilágyballa, 1993. VII. 13., RI.

Stictopleurus abutilon (Rossi, 1790) – Nyugat-palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kovászna megye: Előpatak, 1993. VI. 5., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA; Szilágy megye: Szilágyballa, 1993. VII. 13., RI.

Plataspidae – Bödepoloskák

Coptosoma scutellatum (Geoffroy, 1785) – Eurázsiai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Aranyosronk, 1998. VII. 10., OA; Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., PA.

Cydnidae – Földipoloskák

Legnotus limbosus (Geoffroy, 1785) – Nyugat-palearktikus elterjedésű faj. Erdélyben szórványosan fordul elő. Hargita és Kovászna megyéből az első lelőhelyadatai az alábbiak. – Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA; Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI; Krassó-Szörény

megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA, Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA.

Sehirus luctuosus Mulsant & Rey, 1866 – Palearktikus faj. Erdélyben szórványosan előfordulása. Hargita és Krassó-Szörény megyéből az első lelőhelyadatai az alábbiak. – Fehér megye: Gyalui-havasok, Rakató, 1991. VI. 6., LGY; Hargita megye: Gyimesfelsőlók, 1996. V. 23., KI et PA; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA et RI.

Tritomegas sexmaculatus (Rambur, 1842) – Mediterrán faj. Erdélyben szórványosan elterjedt de kevésbé gyakori. – Kolozs megye: Dés, Bakó kereszt, 1991. V. 29., LGY, Rőcötön, 1991. VI. 6., LGY.

Adomerus biguttatus (Linnaeus, 1758) – Eurázsiai faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI.

Canthophorus impressus (Horváth, 1881) – Euroszibériai faj. Erdélyben szórványosan fordul elő, ritka. – Hargita megye: Csíkszereda, Hosszúaszó, 800 m, kaszálórét, 1997. VII. 1., MO.

Scutelleridae – Pajzsospoloskák

Eurygaster maura (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Fehér megye: Erdélyi Érchegység, Ompolgyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Homoródfürdő, 1996. V. 24., KI et PA; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI; Szilágy megye: Zilah, 1993. VII. 13., PA.

Eurygaster testudinaria (Geoffroy, 1785) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kovászna megye: Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI.

Pentatomidae – Címerespoloskák

Graphosoma lineatum (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és közönséges. – Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI, Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. V. 31., 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Dés, Király Árka, 1991. VI. 10., LGY.

Sciocoris homalonotus Fieber, 1851 – Holomediterrán faj. Erdélyben igen ritka. A felsorolt megyékben a fajnak első lelőhelyadatai az alábbiak – Fehér megye: Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak

völgye, 1993. VII. 20., RI; Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., PA et RI.

Sciocoris microphthalmus Flor, 1860 – Holarktikus faj. Erdélyben szélesen elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Rakató, 1974. VI. 29., RG; Hargita megye: Gyimesfelsőlök, 1996. V. 23., KI et PA; Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI, Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI.

Aelia acuminata (Linnaeus, 1758) – Pale-arktikus faj. Erdélyben szélesen elterjedt és nagyon közönséges. – Arad megye: Körös-bökény, 1993. V. 30., RI; Fehér megye: Erdélyi Érchegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI; Hargita megye: Hargitagyöngye, 1994. VI. 25., RI, Lövéte, Kis-Homoród-patak völgye, 1997. V. 22., RI, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Alsókossály, 1991. V. 28., LGY, Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI; Szilágy megye: Szilágyballa, 1993. VII. 13., RI, Meszes-hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI

Neottiglossa pusilla (Gmelin, 1789) – Pale-arktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. Kovászna megyei gyűjtőhelye első lelőhelyadat a megyében. – Brassó megye: Szászbuda, 1994. VI. 23. RI; Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI;

Neottiglossa leporina (Herrich-Schäffer, 1830) – Pontusi elterjedésű faj. Erdélyben szórványosan fordul elő és nem gyakori. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI.

Stagonomus pusillus (Herrich-Schäffer, 1830) – Európai faj. Erdélyben a főként nyugati részekben és a Bánságban fordul elő. – Krassó-Szörény megye: Karánsebes, Vár, 1994. V. 22., PA.

Eusacoris fabricii Kirkclady, 1904 – Palearktikus faj. Erdélyben szórványosan elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Görgényi-havasok, 500 m, Kis-Küküllő partja, 1995. V. 11., RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30. RI; Szilágy megye: Meszes hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI;

Eusacoris aeneus (Scopoli, 1763) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. Kovászna megyében az alábbi első lelőhelyadat. – Brassó megye: Szászbuda, 1994. VI. 23., RI; Hargita megye: Csík-

szereda, Hosszúaszó, 800 m, kaszálórét, 1997. VII. 1., MO, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Dés, Király Árka, 1991. VI. 10., LGY; Kovászna megye: Ojtoz, 1993. VI. 4., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., RI.

Rubiconia intermedia (Wolff, 1811) – Euro-szibériai faunaelem. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Kolozs megye: Rócötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY.

Staria lunata (Hahn, 1834) – Holomediterrán faj. Erdélyben szórványosan található, nem gyakori. – Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. V. 31., RI.

Holcostethus vernalis (Wolff, 1804) – Pale-arktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Erdélyi Érchegység, Ompolygyepű, 1997. VII. 18., RI, Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Rócötön, Feketető, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Ojtoz, 1993. VI. 4., RI.

Palomena prasina (Linnaeus, 1761) – Pale-arktikus faj. Erdélyben általánosan elterjedt és közönséges. – Fehér megye: Rakató, 1974. VI. 29., RG; Hargita megye: Görgényi-havasok, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., RI, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA, Hunyad megye: Déva, 1993. VI. 1., RI; Kolozs megye: Dés, Bakó Kereszt, 1991. V. 29., LGY; Szilágy megye, Meszes hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI.

Carpocoris pudicus (Poda, 1761) – Kelet-mediterrán faj. Erdély középső és nyugati részein, valamint a Bánságban gyakori. Hargita és Kovászna megyéből az alábbi gyűjtőhelyek az első előfordulási adatai a fajnak. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Brassó megye: Szászbuda, 1994. VI. 23., RI; Fehér megye: Erdélyi Érchegység, Ompolygyepű, 1997. VI. 18., RI, Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI; Hargita megye: Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI, Oklánd, 1997. V. 26., PA et RI, Parajd, 1985. VIII. 16., VT; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI; Szilágy megye: Szilágyballa, 1993. VII. 13., RI.

Dolycoris baccarum (Linnaeus, 1758) – Holarktikus faj. Erdélyben elterjedt és nagyon közönséges. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Brassó megye: Szászbuda, 1994. VI. 23., RI; Fehér megye: Kudzsiri-havasok, Sugág, Sebes-patak völgye, 1993. VII. 20., RI, Rakató, 1974. VI. 29., RG, Szebenihavasok, 1600 m, 1993. VII. 19., RI; Hargita megye:

Árvátfalva, 1997. V. 26., RI, Csíkszereda, 1993. VI. 3., RI, Görgényi-havasok, Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1997. VII. 9., RI, Gyergyószentmiklós, 1974. VI. 25., RG, Hargitagyöngye, 1994. VI. 25., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., RI, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA, Persányi-hegység, Oklánd, 1997. V. 26., RI; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. V. 31., 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Rőcötön, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Bereck, 1993. VI. 4., PA, Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Középpajta, 1993. VI. 5., KI, Nemere-hegység, Somkő-nyak, 1994. VI. 24., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI, Uzonkafürdő, 1993. VI. 5., PA; Szeben megye: Fenyőfalva, 1993. VI. 2., RI; Szilágy megye: Meszes hegység, Zilah, 1993. VII. 13., RI, Szilágyballa, 1993. VII. 13., RI.

Eurydema dominulum (Scopoli, 1763) – Euroszibériai faj. Erdélyben szélesen elterjedt és gyakori. – Fehér megye: Szebeni-havasok, 1600 m, 1993. VII. 19., RI; Hargita megye: Csíksomlyó, 1995. VII. 7., PA, Gyilkos-tó, 1995. VII. 4., RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1997. V. 25., RI; Kovászna megye: Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI.

Eurydema ornatum (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. – Hargita megye: Zeteváralja, Szencsed-patak völgye, 1995. VII. 3., PA; Krassó-Szörény megye: Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA.

Eurydema oleraceum (Linnaeus, 1758) – Palearktikus faj. Erdélyben általánosan elterjedt és nagyon közönséges. – Arad megye: Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Hargita megye: Gyilkos-tó, 1995. VII. 4., RI, Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1997. V. 25., RI, Homoródkeményfalva, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. V. 8., 1995. VII. 7., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI, Parajd, Kis-Küküllő völgye, 1995. VII. 1., PA; Hunyad megye: Erdélyi Érchegység, Szelistyora, 1993. VII. 20., RI; Kolozs megye: Dés, Király Árka, 1991. VI. 10., LGY, Dés, Bakó Kereszt, 1991. V. 29., LGY, Erdővásárhely, 1991. V. 30., LGY, Rőcötön, Fekete-tó, 1991. VI. 6., LGY; Kovászna megye: Bálványosfürdő, 1993. VI. 3., RI, Előpatak, 1993. VI. 5., RI, Sepsibükszád, 1993. VI. 3., KI et RI, Uzonkafürdő, 1993. VI. 5., PA; Krassó-Szörény megye: Herkulesfürdő, Mt. Domogled, 1995. IV. 30., RI, Mehádiai-hegység, Cserna-patak völgye, 1995. V. 1–2., PA; Szilágy megye: Meszes hegység, Zilah, 1993. VII. 13., PA et RI.

Piezodorus lituratus (Fabricius, 1794) – Délpalearktikus faj. Erdélyben elterjedt és gyakori. Hargita megyéből az alábbi az első adata. – Arad megye:

Körösbökény, 1993. V. 30., RI; Hargita megye: Homoródfürdő, 1996. V. 24., PA.

Pentatoma rufipes (Linnaeus, 1758) – Euroszibériai faj. Erdélyben általánosan elterjedt és közönséges. – Krassó-Szörény megye: Bánát, Herkulesfürdő, 1981. IX. 22., RL.

Troilus luridus (Fabricius, 1775) – Euroszibériai faj. Erdélyben igen ritka faj. A Hargita és Kovászna megyei lelőhelyei az első adatok a megyékben. – Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród-patak völgye, 1995. VII. 7., RI, Kelemen-havasok, Bélbor, Kis-Beszterce-patak völgye, 1997. VII. 11., RI; Kovászna megye: Ojtoz, 1993. VI. 4., RI.

Acanthosomatidae

Elasmucha grisea (Linnaeus, 1758) – Észak- és közép-európai faj. Erdélyből csak Kolozs és Fehér megyéből volt ismert. Az alábbi lelőhelyei Hargita és Szeben megyére nézve újak. – Hargita megye: Homoródfürdő, Nagy-Homoród völgye, 1995. VII. 7., RI, Homoródszentpál, nyíres, 1997. V. 26, ZL; Szeben megye: Kisdisznód, Ezüst-patak völgye, 1997. VII. 17., RI.

Állatföldrajzi értékelés.

A fajlistában szereplő fajok 4 fő elterjedési típust jelenítenek meg. Ezek: I. Kozmopolita és holarktikus. II. Palearktikus. III. Mediterrán. IV. Európai és endemikus elterjedésű fajok. Ezen belül az egyes fajokat elterjedési altípusokba soroltam.

I. Kozmopolita és holarktikus elterjedésű fajok.

1. **Kozmopolita fajok.** Az idetartozó faj több állatföldrajzi régióban is előfordul.

Rhopalus subrufus (Gmelin, 1788)

2. **Holarktikus fajok.** Az idetartozó fajok a Palearktikumon kívül a Nearktikumban is előfordulnak.

Leptopterna dolabrata (Linnaeus, 1758)

Closterotomus fulvomaculatus (De Geer, 1773)

Stenotus binotatus (Fabricius, 1794)

Lygus rugulipennis Poppius, 1911

Orthops basalis (Costa, 1852)

Polymerus unifasciatus (Fabricius, 1794)

Capsus ater (Linnaeus, 1758)

Kleidocerys resedae (Panzer, 1797)

Cymus clavivulus (Fallén, 1807)

Scolopostethus thomsoni Reuter, 1874

Emblethis grisea (Wolff, 1802)

Sciocoris microphthalmus Flor, 1860
Dolycoris baccarum (Linnaeus, 1758)

II. Palearktikus elterjedésű fajok

1. **Palearktikus fajok.** Ezek a fajok az egész palearktikus régióban elterjedtek.

Derephysia foliacea (Fallén, 1807)
Monalocoris filicis (Linnaeus, 1758)
Stenodema laevigatum (Linnaeus, 1758)
Adelphocoris lineolatus (Goeze, 1778)
Lygus pratensis (Linnaeus, 1758)
Orthops campestris (Linnaeus, 1758)
Orthops kalmii (Linnaeus, 1758)
Charagochilus gyllenhalii (Fallén, 1807)
Strongylocoris leucocephalus (Linnaeus, 1758)
Himacerus mirmicoides (O. Costa, 1834)
Nabis punctatus Costa, 1847
Xylocoris cursitans (Fallén, 1807)
Piesma maculatum (Laporte, 1832)
Spilostethus saxatilis (Scopoli, 1763)
Nysius senecionis (Schilling, 1829)
Ortholomus punctipennis (Herrich-Schäffer, 1839)
Cymus glandicolor (Hahn, 1831)
Acompus rufipes (Wolff, 1804)
Coreus marginatus (Linnaeus, 1758)
Coryzus hyoscyami (Linnaeus, 1758)
Rhopalus parumpunctatus (Schilling, 1817)
Shirius luctuosus Mulsant & Rey, 1866
Eurygaster maura (Linnaeus, 1758)
Eurygaster testudinaria (Geoffroy, 1785)
Graphosoma lineatum (Linnaeus, 1758)
Aelia acuminata (Linnaeus, 1758)
Nottiglossa pusilla (Gmelin, 1789)
Eusacoris fabricii Kirkclady, 1904
Eusacoris aeneus (Scopoli, 1763)
Holcostethus vernalis (Wolff, 1804)
Palomena prasina (Linnaeus, 1761)
Eurydema ornatum (Linnaeus, 1758)
Eurydema oleraceum (Linnaeus, 1758)

2. **Nyugat-palearktikus fajok.** Ezeknek a fajoknak elterjedése Észak-Afrika, ill. Európától Nyugat-Szibériáig.

Deraeocoris ruber (Linnaeus, 1758)
Megaloceroea recticornis (Geoffroy, 1785)
Trigonotylus ruficornis (Geoffroy, 1785)
Adelphocoris vandalicus (Rossi, 1790)
Orius niger Wolff, 1804
Pyrates hybridus (Scopoli, 1763)
Cymus melanocephalus Fieber, 1861
Ischnodemus sabuleti (Fallén, 1829)
Peritrechus geniculatus (Hahn, 1831)
Ragilus alboacuminatus (Goeze, 1778)
Stictopleurus abutilon (Rossi, 1790)

Legnotus limbosus (Geoffroy, 1785)

3. **Dél-palearktikus fajok.** Elterjedésük Észak-Afrika, ill. Európa déli és középső részétől Dél-Oroszországon és Kisázsian keresztül Iránig és Afganisztánig.

Piezodorus lituratus (Fabricius, 1794)

4. **Eurázsiai fajok.** Észak-Afrikában hiányoznak.

Európától Távol-Keletig megtalálhatók, beleértve a sztyepővegetet is.

Macrolophus pygmaeus (Rambur, 1839)

Notostira erratica (Linnaeus, 1758)

Lygus wagneri Remane, 1955

Polymerus palustris (Reuter, 1905)

Chlamydatus pulicarius (Fallén, 1807)

Anthocoris nemorum (Linnaeus, 1761)

Piesma quadratum (Fieber, 1844)

Dicranoccephalus agilis (Scopoli, 1763)

Coptosoma scutellatum (Geoffroy, 1785)

Adomerus biguttatus (Linnaeus, 1758)

5. **Eurosibériai fajok.** Európa és Ázsia mérsékeltövi erdő és tajga övezetére jellemzőek.

Tingis cardui (Linnaeus, 1758)

Dictyla echii (Schrank, 1781)

Agramma minutum Horváth, 1874

Bryocoris pteridis (Fallén, 1807)

Stenodema calcaratum (Fallén, 1807)

Stenodema holsatum (Fabricius, 1787)

Adelphocoris seticornis (Fabricius, 1775)

Liocoris tripustulatus (Fabricius, 1781)

Polymerus nigrinus (Fallén, 1829)

Capsodes gothicus (Linnaeus, 1758)

Halticus apterus (Linnaeus, 1761)

Nabis rugosus (Linnaeus, 1758)

Nabis brevis Scholz, 1847

Nabis limbata (Dahlbom, 1850)

Nabis flavomarginata (Scholz, 1847)

Rhynocoris annulatus (Linnaeus, 1758)

Nithecus jacobaeae (Schilling, 1829)

Megalonotus hirsutus Fieber, 1861

Rhopalus maculatus (Fieber, 1837)

Canthophorus impressus (Horváth, 1881)

Rubiconia intermedia (Wolff, 1811)

Eurydema dominulum (Scopoli, 1763)

Pentatoma rufipes (Linnaeus, 1758)

Troilus luridus (Fabricius, 1775)

III. Mediterrán fajok.

1. **Holomediterrán fajok.** Megtalálhatók a Földközi-tengert körülvevő országokban, beleértve az egyiptomi és az ázsiai partvidéket is.

Peritrechus gracilicornis (Puton, 1877)

Sciocoris homalonotus Fieber, 1851

Staria lunata (Hahn, 1834)

2. **Mediterrán fajok.** Észak-Afrika, Dél-Európa és Kisázsia területére jellemző fajok.

Platyplax salviae (Schilling, 1829)
Oxycarenum pallens (Herrich-Schäffer, 1850)

Ceraleptus gracilicornis
(Herrich-Schäffer, 1835)

Brachycarenum tigrinus (Schilling, 1817)
Tritomegas sexmaculatus (Rambur, 1842)

3. **Kelet-mediterrán fajok.** A Földközi-tenger keleti (levantei) medencéjét veszik körül, alkalmassint elterjedésük benyúlik Kisázsia északi partvidékére is.

Carpocoris pudicus (Poda, 1761)

4. **Pontomediterrán fajok.** Dél-Európa középső részétől a Balkán-félszigeten át Kisáziáig és Dél-Oroszorszáig terjedtek el.

Rhynocoris iracundus (Poda, 1761)

5. **Pontusi fajok.** Elterjedésük a Balkán-félszigettől Dél-Oroszorszáig található, Kisáziából hiányoznak.

Metopoplax origani (Kolenati, 1845)

Neottiglossa leporina (Herrich-Schäffer, 1830)

6. **Euroturáni fajok.** Elterjedésük Dél-Európától Kisázián és Dél-Oroszországon át a Káspi-tengeren túl, a Turáni-Alföldig található.

Syromastes rhombeus (Linnaeus, 1767)

7. **Euroanatóliai fajok.** Csak Európában és Kisáziában találhatóak.

Rhopalus conspersus (Fieber, 1837)

IV. Európai és endemikus fajok.

1. **Európai fajok.** Megtalálhatók egész Európában a hidegebb északi részek kivételével.

Kalama tricornis (Schrank, 1801)
Tingis reticulata (Herrich-Schäffer, 1835)

Catoplatus fabricii (Stal, 1866)

Dictyla humuli (Fabricius, 1794)

Deraeocoris trifasciatus (Linnaeus, 1767)

Dicyphus constrictus (Boheman, 1852)

Dicyphus stachydis Reuter, 1883

Stenodema sericans Fieber, 1861

Closterotomus biclavatus

(Herrich-Schäffer, 1835)

Grypocoris sexguttatus (Fabricius, 1776)

Calocoris roseomaculatus (DeGeer, 1773)

Dryophilicoris flavoquadrimaculatus

(DeGeer, 1773)

Cyllecoris histrionius (Linnaeus, 1767)

Anthocoris amplicollis Horváth, 1893

Tetrableps bicuspidis (Herrich-Schäffer, 1835)

Orius majusculus (Reuter, 1879)

Aradus conspicuus (Herrich-Schäffer, 1835)

Aradus betulinus Fallén, 1829

Aneurus laevis (Fabricius, 1775)

Gampsocoris punctipes (Germar, 1822)

Cymus aurescens Distant, 1833

Dimorphopterus spinolae (Signoret, 1857)

Oxycarenum modestus (Fallén, 1829)

Drymus ryei Saunders, 1892

Gastrodes abietum (Bergroth, 1914)

Graptopeltus lynceus (Fabricius, 1775)

Ulmicola spinipes (Fallén, 1807)

Coriomeris denticulatus (Panzer, 1809)

Ceraleptus lividus Stein, 1858

Stictopleurus crassicornis (Linnaeus, 1758)

Stagonomus pusillus (Herrich-Schäffer, 1830)

2. **Észak- és közép-európai fajok.** Hidegkedvelő fajok, melyek a sarkkörig is felhatolnak.

Tingis pilosa Hummel, 1825

Dictyla lupuli (Herrich-Schäffer, 1839)

Dicyphus pallidus (Herrich-Schäffer, 1835)

Elasmucha grisea (Linnaeus, 1758)

3. **Közép- és dél-európai fajok.** Általában a mérsékelt éghajlati részeken találhatóak.

Acalypta musci (Schrank, 1781)

Lasiacantha capucina capucina (Germar, 1836)

Dicyphus hyalinipennis (Burmeister, 1835)

Gampsocoris culicinus Seidenstücker, 1948

Camptotelus lineolatus (Schilling, 1829)

4. **Közép-európai fajok.** Nagyrészüik Közép-Európa hegyvidékeire jellemző, több hegyvidéki endemizmussal.

Physatocheila costata (Fabricius, 1794)

Polymerus carpathicus Horváth, 1882

Heterocordylus farinosus Horváth, 1887

Odontoplatys bidentulus

(Herrich-Schäffer, 1842)

5. **Dél-európai fajok.** Elterjedésük csak kis mértékben nyúlik be a közép-európai övezetbe.

Aradus versicolor (Herrich-Schäffer, 1835)

Heterogaster artemisiae Schilling, 1829

A táblázatok és diagramok bemutatják az egyes elterjedési típusokhoz tartozó fajok számát Erdélyben, a Bánságban és a Partiumban (l. 1-5. táblázat, l. ábra):

Irodalom

1. BENEDEK P. (1969): **Poloskák VII. – Heteroptera VII.** – In: **Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae).** 17(7). Akadémiai Kiadó, Budapest, pp. 86.

2. FÖLDESSY M. RÖZNER I. (1999): **Adatok Torockó és környékének (Transylvania) poloska faunájához. (Insecta: Heteroptera)** – In print.

3. GULDE, J. (1936): **Die Wanzen Mitteleuropas (Heteroptera: Lygaeidae)** – V(1–2), Frankfurt a. M., pp. 222.
4. HALÁSZFY É. (1959): **Poloskák II. – Heteroptera II. – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)**. 17(2). Akadémiai Kiadó, Budapest, pp. 87.
5. HORVÁTH G. (1897): **Hemiptera** – In: **A Magyar Birodalom Állatvilága (Fauna Regni Hungariae)**. Budapest, pp. 72.
6. KERZHNER, I. M.; JOSIFOV, M. (1999): **Cimicimorpha II: Miridae** – In: AUKEMA, B.; RIEGER, Ch.: **Catalogue of the Heteroptera of Palaearctic Region**, Vol. 3., Netherlands Entom. Soc., Amsterdam, pp. 577.
7. KIS, B. (1975): **Heteroptera** – In: **Grupul de cercetări complexe „Porțile de Fier”**, Fauna, Edit. Academiei, Bucu-rești, Ser. monografică, p. 81–90.
8. KIS, B. (1984): **Insecta 8: Heteroptera Partea Generală Pentatomoidea** – In: **Fauna Republicii Socialiste România**. Acad. Rep. Soc. Rom., pp. 216.
9. KIS B.: **Bodobácsok – Lygaeidae** – Kézirat.
10. KONDOROSY, E. (1999): **Checklist of the Hungarian bug fauna (Heteroptera)** – Folia Entom. Hungarica, LX, Budapest, p. 125–152.
11. SOÓS Á. (1963): **Poloskák VIII. – Heteroptera VIII. – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)**. 17(8), Akadémiai Kiadó, Budapest, pp. 88.
12. STICHEL, W. (1955–1958): **Illustrierte Bestimmungstabellen der Wanzen. II. Europa** – 3(1–2), Berlin, p. 1–75.
13. STICHEL, W. (1955–1958): **Illustrierte Bestimmungstabellen der Wanzen. II. Europa** – 4(2–11), Berlin, p. 60–351.
14. VÁSÁRHELYI T. (1978): **Poloskák V. – Heteroptera V. – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)**. 17(5), Akadémiai Kiadó, Budapest, pp. 76.
15. VÁSÁRHELYI T. (1983): **Poloskák III. – Heteroptera III. – In: Magyarország Állatvilága (Fauna Hungariae)**. 17(3), Akadémiai Kiadó, Budapest, pp.88.
16. WAGNER, E. (1970/1971): **Die Miridae Hahn, 1831, des Mittelmeerraumes und der Makaronesischen Inseln (Hemiptera, Heteroptera)**. Teil 1. – Entom. Abhand., Band 37 Suppl., Leipzig, pp. 484.
17. WAGNER, E. (1973): **Die Miridae Hahn, 1831, des Mittelmeerraumes und der Makaronesischen Inseln (Hemiptera, Heteroptera)**. Teil 2. – Entom. Abhand., Band 39 Suppl., Leipzig, pp. 421.
18. WAGNER, E. (1975): **Die Miridae Hahn, 1831, des Mittelmeerraumes und der Makaronesischen Inseln (Hemiptera, Heteroptera)**. Teil 3. – Entom. Abhand., Band 40 Suppl., Leipzig, pp. 483.

Date asupra faunei de heteroptere din Transilvania

(Rezumat)

Datele de Heteroptera prezentate sunt rezultate ale cercetărilor efectuate de specialiști din Muzeul Maghiar de Științele Naturii și Societatea Entomologică Maghiară (Budapesta), respectiv din Muzeul Național Secuiesc (Sf. Gheorghe), între 1990 și 1999. Din regiunea zoogeografică cercetată se prezintă o listă cu 154 specii de heteroptere, aparținătoare la 105 genuri și 17 familii. Lista de specii se structurează după modelul: specie, apartenență zoogeografică, frecvența în Transilvania, locurile de colectare, data și cel care a colectat-o (prescurtat). Lista se completează cu evaluarea zoogeografică a regiunii. Funcție de răspândirea areală, speciile de heteroptere identificate au fost împărțite în 4 tipuri principale, cu subdiviziuni. Diagramele reprezintă procentajul apartenenței speciilor transilvănene (ss.), bătăne și din Părți la aceste 4 tipuri principale.

Data to the Bug Fauna of Transylvania

(Insecta: Heteroptera)

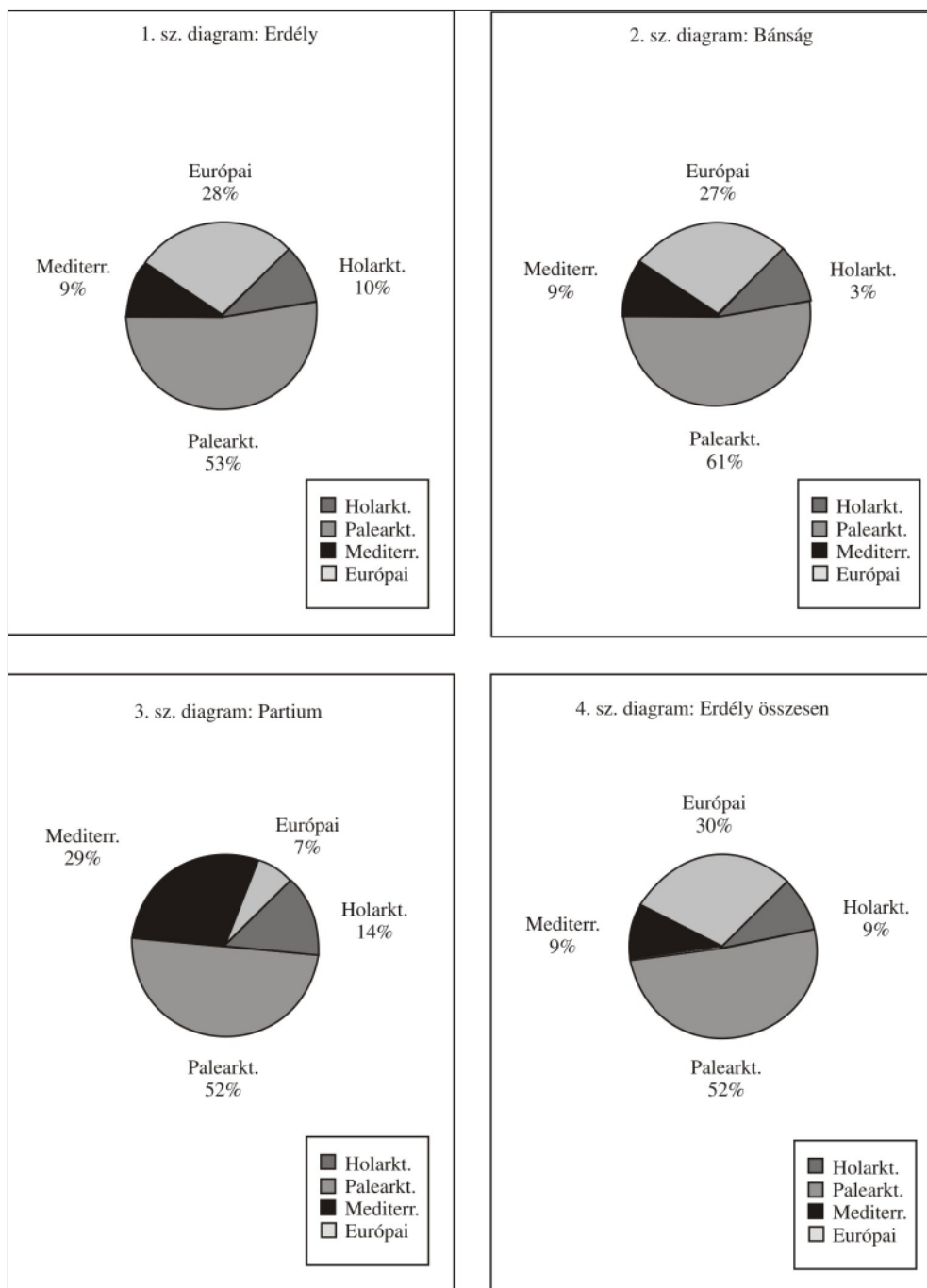
(Abstract)

The presented data of Heteroptera were collected by the research workers of the Hungarian Natural History Museum, the Hungarian Entomological Society and the Székely National Museum between 1990 and 1999. This zoogeographical region yielded a total of 154 species belonging to 105 genera and 17 families. A zoogeographical evaluation of the investigated areas is appended.

Holarktikus-kozmpolita fajok	Erdély	Bánság	Partium	Összesen
Holarktikus	13		2	13
Kozmpolita	1	1		1
A fajsám összesen	14	1	2	14
Palearktikus fajok	Erdély	Bánság	Partium	Összesen
Palearktikus	32	12	4	33
Euroszibériai	21	5	1	24
Nyugat-palearktikus	11	3	1	12
Eurázsiai	10			10
Dél-palearktikus	1		1	1
A fajsám összesen	12	3	4	14
Mediterrán fajok	Erdély	Bánság	Partium	Összesen
Holomediterrán	2	1	1	3
Mediterrán	5	1	1	5
Pontomediterrán	1			1
Pontusi	1		1	2
Kelet-mediterrán	1		1	1
Euroturáni	1	1		1
Euroanatóliai	1			1
A fajsám összesen	12	3	4	14
Európai fajok	Erdély	Bánság	Partium	Összesen
Európai	26	7	1	31
Közép- és dél-európai	5	2		6
Közép-európai	4			4
Észak- és közép-európai	3			3
Dél-európai	2			2
A fajsám összesen	40	9	1	46
A fajok összesítése típusonként:				
	Erdély	Bánság	Partium	Összesen
Holarktikus-kozmpolita	14	1	2	14
Palearktikus	75	20	7	80
Mediterrán	12	3	4	14
Európai	40	9	1	46
A fajsám összesen	141	33	14	154

1. ábra A vizsgált területek poloska fajainak százalékos megoszlása fő elterjedési típusonként.

